

Vtipy

Profesorka na chemii se ptá studenta:

"Co se vypaří stejně rychle jako voda?"

"Tak neví, krčí rameny. Profesorka s povzdechem poznamená: "Tědomosti."

lyn železničáře přijde poprvé ze školy, hodí tašku do kousa a povídá: "Pěkný podfuk! První třída a mají tam jen dvě dřevěné lavice!"

Chlubí se Pepíček: "Naše maminka jezdí autem jako blesk."

"Tak rychle?"

"Ne, ale každou chvíli bací do stromu!"

Proč nemůže kosbra na bungee jumping?
Nemá na to šaluolek...

Ptá se Pepíček ve škole: "Paní učitelko, můžu být pobrestán za něco, co jsem nendělal?"
"V řádném případě, Pepíčku," odpovídá paní učitelka. "To je dobře, protože jsem nendělal domácí úkol."

Matematika je jediné místo, kde si člověk koupí 60 ananasů a nikdo se nediví proč.

Frittata aneb jak zpracovat všechny zbytky

Zeleninu, brambory, těstoviny, maso i bylinky zpracujte v jednom receptu. Frittatu oceníte třeba na konci týdne, když vám v lednici zůstaly zbytky nedojedených jídel.

Potřebujete:

6-8 vajec

olej na smažení

sůl

pepř

rozmarýna

Zbytky z ledničky:

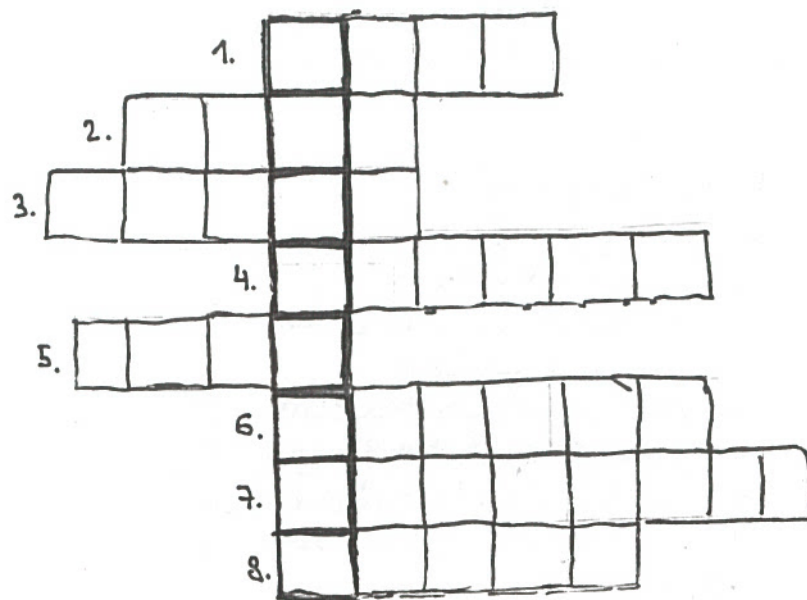
vařené či pečené brambory, těstoviny, žampiony, cuketa, paprika, slanina, zbytky kuřete, šunka, sýr, pažitka, pórek, jarní cibulka, petrželka, estragon a další.

1. Rozkvedlejte 6-8 vajec a osolte je.
2. Nakrájejte zbytky zeleniny, sýru a masa na větší kousky.
3. Na pánvi rozehejte olej a přidejte kousky zeleniny.
4. Po chvíli přihodte také těstoviny, brambory i maso a nechte prohřát.
5. Do pánve natrhejte lístky rozmarýny, celou směs pak přelijte vejci a posypte kousky sýra.
6. Pánev přikryjte pokličkou a na mírném ohni zahřívejte, dokud vejce neztuhnou. Poté odstavte z ohně a nechte ještě minutu dojít.

videonávod na: zachranjidlo.cz/recepty/frittata

Luštěniny

- JARNÍ KRÍŽOVKA

1. CO PADÁ V ZIMĚ?
2. TKÁ SE Z - - - -
3. KŮŇ V 1.p. V MNOŽNÉM ČÍSLE
4. SLUNCE MÁ BARVU - - - - -
5. OBIÍ SÁŽÍME NA - - - -
6. HRAJEME S - - - - -
7. OHĚŇ SE ROZDĚLÁ - - - - -
8. HOLČÍČÍ JMÉNO NA Y - - - -

PRVNÍM KVĚTINÁM NA JARĚ SE ŘÍKÁ
 - - - - - (tajenka)

Kapitola šestá:

Co teď?

Probudilo mě tukaní na dveře. Vstoupila sestřička a nesla mi polévku. Nedalo mi to a zeptal jsem se, jak dlouho jsem spal. "Zas tak dlouho ne," odpověděla. „Jen dva dny, což je pro elfa, kterého otrávil medvěd hodně dobré. Ale, ještě pár dní si tu poležíš, než tě budeme moct propustit. Tato zpráva mi nalila novou krev do žil. Nejen, že jsem neumřel, ale dokonce už za pár dní budu moct pryč z nemocnice. Pár dní uteklo jako voda a jednoho mrazivého rána jsem stanul před nemocnicí zdrav a plný sil. Ihned jsem vyrazil na náměstí, podívat se po inzerátech, jestli někdo nenabízí trvalou práci. Moc na výběr tam nebylo. Dlouho jsem se rozhodoval, co bych přijmul, ale nic se mi úplně nelíbilo. Najednou se ke mně přišoural stařec. Na první pohled nebyl zvláštní. Ale bylo z něj cítit něco kouzelného, a to mě děsilo. Ihned mi položil jednoduchou otázku. „Hledáš práci?“ „Ano," opověděl jsem.“ „Pojď se mnou. Něco bych pro tebe měl." Než jsem se stačil zeptat na cokoliv dalšího, už odcházel svižným krokem. Procházeli jsme úzkými uličkami. Začínal jsem se bát, že stařec neví, kam jdeme. Chystal jsem se vyslovit své obavy, ale stařec už chrastil klíči u polorozpadlého domu. Vešli jsme. Zevnitř vypadal dům ještě hůř než zvenku. To, ale starce nevyvedlo z míry. Prošel domem dozadu a začal odemykat další dveře, tentokrát dobře udržované. Dveře se otevřely a za nimi se objevila kamenická dílna. „Vy jste kameník?" zeptal jsem se. „Ne, tak docela." odpověděl. "Jsem výrobce portálů. Jeden z posledních živých elfů, kteří znají tajemství výroby. A ty jsi to proto, aby ses stal mým učněm. „A proč jste si vybral zrovna mě?" zeptal jsem se. „Proč? To je dobrá otázka." odpověděl. „Je z tebe cítit silná magie. Což zvyšuje šance, že se ti podaří najít magický kámen a vytvořit z něj portál." Odmlčel se a chvíli trvalo, než znovu promluvil. „Teď je tvá poslední šance odejít. Chceš se stát mým učněm? Pokud ano, tak tě zasvětim do našeho tajemství a už se nebudeš moct vrátit. A pokud ne, víš, kde jsou dveře." Zase ticho. Pochopil jsem, že se čeká na moje rozhodnutí. „Ano," řekl jsem. „Chci se stát tvým učněm. " „Výborně," odpověděl. Tvůj pokoj je v prvním patře první dveře vlevo. Až se vybalíš, řeknu ti víc." S těmito slovy mi pokynul a já jsem vyšel po schodech nahoru a vybalil se.

Historický zpravodaj

Ahoj historici!

Tentokrát budeme hádat známou osobnost!

Máte zde 10 nápověd. Postupujte popořadě od 1. po 10. Začínáte s 50 body. (pomyšlujme). Na každé nápovědě, je počet bodů, které si strhnete za její přečtení.

Cílem hry je, uhodnout osobnost co nejdříve a přičíst co nejméně nápověd.

Jdeme na to →

I. ← -2 body
Žilá jsem na přelomu 13. a 14. století.

II. ← -4 body
Jsem dcera polského a českého krále Václava II. Moje matka Gufa porodila celkem 10 dětí včetně mě!

III. ← -6 bodů
Matka mi zemřela v pěti letech. Vychovávána jsem byla v klášteře.

IV. ← -8 bodů
Můj dědeček z maminčiny strany se jmenoval Rudolf I. Habsburský

V. ← -10 bodů
Zavraždili mi mého bratra Václava III.

VI. ← -12 bodů
Moje bytost se mimo jiné nachází i ve Svatošské katedrále

VII. ← -14 bodů
Vdala jsem se za Jana Lucemburského

VIII. ← -16 bodů
Můj manžel byl pravý rytíř! Bojoval skoro pořád!

IX. ← -18 bodů
Měla jsem pět dětí.

X. ← -20 bodů
Jedno z mých dětí se stalo i císařem říše římské. Ano! Byl to sám Karel IV.

Už víš kdo jsem?

→ Mé jméno je Eliška Přemyslovna!

PŘÍRODA V NAŠICH RUKOU

-5-

recyklace

Milí čtenáři, v dnešní „Přírodě“ bych ráda vytáhla tři problémy (dle vlastního výběru), o kterých si myslím, že narušují přírodu a se kterými se moc nic nedělá (nebo možná dělá, ale nejde to vidět...).

1) **Světelný smog**- Jako **světelný smog** se populárně označuje rušivé osvětlení nočního nebe způsobené rozptylem světla v ovzduší (na molekulách plynů, či částicích přirozeného původu i těch pocházejících z lidských aktivit). Tento stav má vliv na volně žijící živočichy, zejména na hmyz, ptáky a noční lovce. Ovlivňuje ale i rostliny, které například reagují na příchod jara i o týden dříve. Prosvětlená noční obloha také omezuje některá astronomická pozorování.

Zdroj: wikipedia

2) **Výroba plastových sáčků a lahví a jejich nemalá spotřeba**-Množství používaných plastových sáčků či PET lahví je v současnosti obrovské, proto je dobré vědět, co znamená jejich výroba a jejich likvidace (pokud předpokládáme, že se spálí ve spalovně či někde jinde). Na výrobu **1 kg** plastu se spotřebuje v přepočtu asi **2 kila ropy**. Spálením 1 kg ropy, vznikne asi 3 kg CO₂ (oxid uhličitý, hlavní skleníkový plyn). Tedy výroba kilogramu plastu znamená produkci asi **6 kg CO₂**. Jedna PET láhev (1,5 l) váží cca 40 gramů (je jich 25 do kila). Výroba jedné lahve znamená ekvivalentní spotřebu 0,08 kg = 80 gramů ropy. Jedna plastová taška váží 15g - 60 g, dle velikosti a tloušťky. Vezmeme-li např. hodnotu **33 gramů**, tak dostaneme spotřebu 66 gramů ropy na její výrobu a při hoření se uvolní cca **200 gramů CO₂**. Spálení 5 plastových tašek znamená produkci jednoho kila CO₂. Menší mikrotenový sáček váží cca 1 g. Na výrobu je potřeba 2 gramy ropy a při hoření se uvolní 6 gramů CO₂.

Zdroj: veronica.cz

Autor: Petr Ledvína

3) **Okolo lesa pole, lán**- (jelikož jsem na toto téma nenašla žádný dobrý článek, musí vám postačit mé neodborné vysvětlení). V dnešní době je většina polí majetkem velkých zemědělských firem. Ty na své obrovské hektary půdy vysazují převážně jeden druh plodin, a tudíž nám z krajiny pomalu vymizela rozmanitost úrody. Zasáhlo to hlavně hmyz, který byl zvyklý sbírat pyl z vícero druhů plodin apod. Dále také stav krajiny. Vykácely se všechny větrolamy (pásky stromů v polích), aby byla plocha pro zisk co největší, a tak se ztratila i voda, která byla zvyklá se po napršení zachytit v půdě právě o tyto stromy, a dávat tak déle vláhu polím. Problém je na straně firem, vlastníků a pronajímajících tyto lány. Kdyby totiž pronajaté plochy prodali jejich nájemcům, měli by tito lidé důvod zkrášlit si svoje pole, vysázet stromy a celkově upravit vzhled půdy bez zdlouhavých domluv s pronajímateli.

Autor: já

VÝZVA PRO ODVÁŽNÉ ČTENÁŘE

alespoň týden se pokusím:

- nekupovat si nápoje v plastových lahvích
- omezit spotřebu igelitových sáčků (nezapomínejte, že jeden sáček můžete použít i vícrát, než jen jednou...)
- omezím produkty s obsahem řepkového oleje

+pro nejodvážnější z Vás

- přidám si výzvu z minulého týdne

BONUS K PŘÍRODĚ

Kdyby vás, milí čtenáři, napadlo něco, o čem by ste si chtěli přečíst v příští „Přírodě“, tak mi prosím napište na mail: rasovaa69@gmail.com
Děkuji!

Alena Rašová

Knihomolovna

Hraničářův učen: Kniha první - Rozvaliny Gorlanu

Will je široká šijící na hradi Redmondu. Vypráská v opatrovně barona Aralda společně s Ally, Jenny, Horacem a Georgem. Will vždy snil o tom, že se stane rytířem jako jeho otec, ale kvůli malému zranění ho v Den vyběhání do bojové školy nepřijmou. Místo toho se dostane do učení k tajemnému hraničáři Kallovi, kde se učí neviditelně pohybovat, dokonale sbílet z luky a seznamuje se se svým novým koněm Cukem. Nejdivně je mu lito, že ho nepřijali do bojové školy, ale jak postupně poznává hraničářský svět, zjišťuje, že takový hraničář je pro království možná důležitější než slavný rytíř na koni... Kniha je plná dobrodružství a hraničářského humoru.

V SÉRII HRANIČÁŘŮV UČEN VYŠLO:

- První roky - Turnaj na Gorlanu I.
- První roky - Bitva na hackamské pláni II.
- Kniha první - Rozvaliny Gorlanu
- Kniha druhá - Hořící most
- Kniha třetí - Ledová země
- Kniha čtvrtá - Nositelé dubového listu
- Kniha pátá - Výkupné za Eraka
- Kniha šestá - Čaroděj na severu
- Kniha sedmá - Oblehání Macindawu
- Kniha osmá - Králové Clonnmelu
- Kniha devátá - Hlt v nebezpečí
- Kniha desátá - Císař Nihon-Džinu
- Kniha jedenáctá - Ztracené příběhy
- Kniha dvanáctá - Královská hraničářka
- Kniha třináctá - Klan rudé lišky

BRZY VYJDE:

- Kniha čtrnáctá - Souboj na Oraulenu

VŠECHNY KNIHY KROMĚ „PRVNÍCH ROKŮ“ JE LUTNO ČIST POPOŘADĚ. PRVNÍ ROKY JSOU DŮE DODATEČNÉ KNIHY, PRVNĚ ČTĚTE TURNAJ NA GORLANU, AŽ POTOM BITVU NA HACKAMSKÉ PLÁNI.

Přejeme příjemné čtení! „

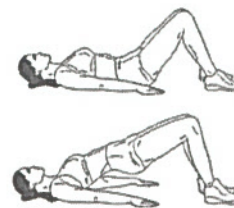
Knihomollovna

Alea dívka moře

Hlavní hrdinkou této knihy je Alea. Její matka ji jako malé miminko předala na pláži neznámé ženě jménem Marianne a varovala ji, že se Alea nikdy nesmí dotknout studené vody.

Od té doby Alea žije s Marianne. Když Marianne jednoho dne vážně onemocní, Alea začne pátrat po své pravé matce. V přístavu se seznámí se třemi dětmi, které plují na plachetnici po světě a říkají si Alfa cru. Alea přijme jejich pozvání na loď a pluje s nimi po světě. Jednoho dne ale přijde bouře, Alea při ní spadne do studeného moře a vše se najednou změní...

Dej si do těla!

10 bridges

Bridge = most

Základní pozice, lehni si na záda, pokrč kolena, ruce podél těla. Dýchej. Při nádechu POMALU zvedni postupně zadek, páteř až po lopatky. Při tomto pohybu zatni břicho a hlavně zadek. Při výdechu POMALU polož postupně lopatky, páteř a až na konec zadek. Ruce měj stále na zemi vedle sebe.

ZKUS ALESPŮŇ 20x ZA DEN

Protažení!!! Jak jsme si již jednou protahovali, přední stranu stehna (viz foto s mužem), kolena vedle sebe a vydržet v této pozici pár sekund! Zadek si protáhneš pomocí pozice na druhém obrázku. Začni tak, že se nohama i rukama držíš země, zadek je nahoře, poté jednu nohu zkrříš před sebe a „zasedneš si ji“. Pokud necítíš příjemnou bolest hýždového svalu „zalehni“ tu nohu více.

Tímto způsobem si protáhni obě půlky, tedy vyměň obě nohy.

Ibišek

Ibišky jsou stálezelené nebo opadavé keře, polokeře, stromy i byliny se střídavými jednoduchými listy. Květy jsou pravidelné.

Rozšíření

Rod Ibišek zahrnuje více než 200 druhů a je rozšířen v tropech a v subtropích, ale lze ho nalézt po celém světě. V květeně ČR je zastoupen druhem Ibišek trojdlílný, který vzácně a přechodně zasahuje zejména jako polní plevel na jižní Moravu. Mimo tento druh jsou v jižní Evropě původní ještě 2 druhy:

- 1) Ibišek Bahenní
- 2) Ibišek Lípový

Významy

- Okrasná rostlina
- Potravina a léčivka
- Vlákno a dřevo

Žije v moři ploutve nemá.
Má na zádech domeček ale není to šnek.
Má 6 nožiček a není to pavouk.
Má 2 ruce ale není to člověk.
Co je to?

Když tam přijdeš má to oči když odejdeš
nemá to oči
Co je to?

Na poli běží zajáci jeden za druhým.
kolik celkem běží zajců?

Nemá ruce, nemá nohy ale dveře zavřít
dokáže.

Je to bez pochyby tvoje. Ale tvoji
Přátelé to používají mnohem
častěji než ty.
Co je to?

Fudžijama

NAD JUNDROVEN-MĚSTSKOU ČÁSTÍ
TAKTO NAZÝVAJÍCÍ SE, SE V
DOHLEDNĚ DÁLCE NEJVYŠŠÍ ZDÁ
A TAKÉ JE HORA, KTERÉŽTO
POSTARŠÍ USEDLÍCI PŘEZDÍVAJÍ
PO HOŘE JEŽ SE KDESI
NACHÁZÍ. TOTO JMÉNO JEST VE-
LICE ZVLÁŠTNÍ A PRO NÁS
ČESKÉHO PŮVODU TĚMĚŘ
PRAPODIVNÉ SLOVO. ZNÍ
FUDŽIJAMA. TAKTO SE TOTO
JMÉNO ROZHODNĚ NEDÍŠE,
TOTO JEST PŘEPIS DO
JAZYKA NAŇ NEJSROZUMITEL-
NĚJŠÍHO NEBO LI JAZYKA
ČESKÉHO.
TYČÍ SE NAD VŠÍ, KTERÁ
LELEKOVICE SE NAZÝVÁ. TATO
HORA (VYSOKÁ NEUVĚŘITELNĚ)
MÁ NA SVĚTÍ SKOROVRCHOLU
VĚŽ NAZÝVAJÍCÍ SE TĚŽ ROZ-
HLEDNA. NA VRCHOLU PAK SE
NACHÁZÍ SE SKALNÍ ÚTVAR
NA KTERÝ JSEM SE POKOU-
ŠELA VYLÉZTI ALE TOTO

SE MI BOHUŽEL NEPODARĚLO
ZATÍT, JELIKOŽ SKÁLA SE
ZDE VĚLICE KLUZKÁ.
TOTO JE Tedy FUDŽIJAMA,*
HORA TYČÍCÍ SE DO NEZMER-
NĚ VÝŠE, KTERÁ JE V OKRUHU
DOHLEDNOSTI NAPROSTO
JEDINEČNÁ.

* NA TAPĚ SE TĚŽ NAZÝVÁ
BARÍ LON

TVŮRČÍ PSANÍ

Melancholické zvíře žížala dešťovka

Mám ráda déšť. Když neprší, jen tak mě nevidíte. No, a když prší, jsem probuzená. Vylezu ven a natáhnu se. Většinou si to šinu po mokrých silnicích. A když přestane pršet, zase zalezu.
(Bylo by fajn být žížala, mohl bych zároveň ležet i chodit.)
Jednou když žížala zalezla, sežral ji krtek.

Jakub Hanzelka

TVŮRČÍ PSANÍ

Den z pohledu různých temperamentů

(Zkuste rozpoznat, jaký pohled vyjadřuje, jaký temperament)

„Zase budík! I o víkendu. Venku fučí! No, už vím, proč mě ten hroznej budík budil. Venku napadalo listí a já zase musím uklízet. Už to skoro je, ale zase zafoukalo a mě zasypala hromada listí, už na to nemám. Kde je můj hoříček?“

„Zvoní mi budík, tak ho zastavím, otočím se na druhý bok a usínám. Probouzím se a hledím z okna. Fouká vítr, ale mě to neohroží, tak co. Ze stromů padá listí, je ho spousta, vždyť ono se rozloží. No, najím se a půjdu do postele.“

„Ach jo. Budík zase zvoní. Dnes jsou opět mraky a fouká, ale z jakého důvodu, stejně je to na nic. Napadalo listí, ale proč na moji zahradu a proč zrovna dnes? Nenávidím to.“

„Cink, cink, cink, budík zase zvoní. Alespoň nezaspím jako včera. Á fouká vítr, to bude jistě čerstvý vzduch. A napadalo listí, to jsou super barvy: žlutá, červená, hnědá, tak jen je nasbírat.“

Viktor Šedivý

Flegmatické zvíře kráva

„Můj den je většinou stejný. Ráno, když vysvitne slunce vstanu a jdu na pastvu. Musím hodně jíst, je to činnost, kterou dělám nejraději. Jím celý den od rána do večera. Když se najím, ležím. Večer jdu zpátky do kravína, kde mě podojí. Jdu spát, abych měla hodně sil se najíst...“
Poznámka autora: Chtěl bych být kráva.

Samota

Vzpomínáte na ty časy?
Kdy vše bylo lepší...asi?
Teď je to jen samé bla.

Samá přetvářka a nadřízenost
a začínám toho mít dost!
Křídla uvnitř tlučou.

Bolí to, protože volají o pomoc
a mé oči bez ustání pláčou...
a když přijde temná noc
říkám si:

„Kde jsou ty časy
kdy bylo vše lepší...asi?“

Klíše

Podívej se na nebe
nevidíš tam sám sebe?

Já v sobě vidím prázdno, nic
i když, co bych chtěla víc?

Mít srdce plné květin, stromů
a chtít se vždycky vrátit domů?

Být spoutaná tou krásou
a mou jedinou spásou,

Bude jen prázdné nebe
ve kterém vidím sebe.

Kateřina Vlhová

Luisa vs Božka

aneb povídka o lásce k jídlu

Luisa: „Včera jsem si zase zašla pro jednu ze svých slepic. Jmenovala se Luisa. I já se jmenuji Luisa. Ale co se nestalo! Má nejoblíbenější slepička je pryč! Nějaký ničema mi ji ukradl! Ztraceně! Zloděj ušmudlaný, nějaká huba nevymáchaná teď hoduje na MOJÍ oblíbené slípce! Ale já to tak nenechám! To teda ne!“

Božka: „Včera jsem si zase došla pro jednu ze svých slepiček. Byla to ta bílá a jmenovala se Božena. I já se jmenuji Božena, ale přátelé mi říkají Božko. Já jsem té slepici taky říkala Božko. Teda do té doby, než jsem ji snědla. Ha ha!!! Hyena Božena snědla slepici Boženu! Hahaha, to je ale vtipné!“

Luisa: „Je neděle a já se rozhodla, že si dnes k obědu zabiju tu tučnou kropenku, na kterou už si dlouho dělám chutě, než mi ji zase někdo ukradne. Vstala jsem tedy z postele, natáhla si ponožky a šla na věc!“

Božka: „Když jsem, ale v neděli šla pro sváteční kropenku šetřenou právě pro tuto příležitost, zjistila jsem, že tam není, někdo ji ukradl. Ach ne! Kolik nadějí jsem do ní vkládala, coby potraviny pro můj žaludek! A navíc jsem si dnes vyhrabala z plechových beden nějaké hadry – matně tuším, že jim lidé říkají ponožky-a natáhla si je na přední tlapky, abych mohla jíst slušně. Chápejte, je přece neděle!!! Ale mou kropenku někdo sebral!!! Až já toho zloděje najdu, tak mu tak vypráším kožich, že už se nikdy neodváží krást mé slepice! Vrrrrrrrrr!!! No, tak si místo ní vezmu jinou slepici, třeba tamhletu hnědou. Vrrr, chňap...a je moje!“

Luisa: „Slípka už to má za sebou. Nemohu se dočkat oběda! Haha, ty prašivý zloději! Mou tučnou kropenku si k obědu nedáš! Ale když už o tom tak přemýšlím, mohla bych zabít ještě tu hnědou, taky celkem vypasenou slípku, než mi ji ten lump, prokletá havěť zlodějská, zase sebere! Kvokání? Ale, co to? Co to slyším? Že by zloděj? NO POČKEJ!!!“

Božka: „Vracím se přes dvůr zpátky do lesa, abych si mohla v klidu vychutnat svou kořist, když tu náhle uvidím zloděje s mou slepicí v ruce! Má blondaté cancoury, které mu visí podél hlavy Haha! Vypadá vtipně! Jsem daleko hezčí. Grrrrr! Zavrčím na něj.“

Luisa: „Hyena! A s mou slepicí v hubě! „GRRRRRR!“ ona na mě. Ty jeden kožichu prašivý, ty hubo nevymáchaná! Udeřím na ni po svém.“

Božka: „On na mě taky něco zavrčí. Zní to jako „jsi moc hezká!“ Odpovím, že si to taky myslím. Sice mi lichotí, ale ve tváři má vážný výraz a hlavně křičí. Že by mě tak vášnivě milovala? No, v ruce drží lesklý dráp, tak si jdu slepici sníst někam, ale brzy se zase dám do hospodaření okolo své farmy slepic!“

Luisa: „Hyena odběhne zpátky do lesa. A už se nevracej, jinak ti vypráším kožich! Moje slepice mi nikdo krást nebude! To teda ne! Otočím se a jdu si pro svou slípku...“

Božka: Zloděj kupodivu taky odchází, ale jiným směrem. Doufám, že už se nevrátí. A, nebo je do mě opravdu zamilovaný a vrátí se jenom, aby, mě viděl? Kdo ví, ale slepice je dobrá. Moje slepice je dobrá.“

*Jlečnu Luisu napsala Alena Rašová a
hyenu Božku Alžběta Poláčková. :)*

Pištinoviny č. 19

Šéfredaktorka: Alžběta Poláčková - 22, 23,

DALŠÍ PŘÍSPĚVKY: Alena Rašová - obálka, 10, 11, 22, 23, 3,

Anna Tkadlíčková - 4, 5, 8, 9, Barbora Woznicová - 6,

Gabriela Cejpková - 2, 12, 13, Barbara Machátová - 14,

Daniela Ryšavá - 15, Hedvika Majdlová - 18, 19,

Jana Hlaváčková - 16, 17, Mojmír Vlach - 7,

Jakub Hanzelka - 19, 20, Viktor Šedivý - 20,

Kateřina Vlhová - 21

DĚKUJEME VŠEM, KTERÍ PŘILOŽILI RUKU K DÍLU S
PŘÍPRAVOU 19. ČÍSLA

Obsah

1 OBÁLKA

2 VTIPY

3 FRILATTA

4

5 } LUSTĚNINY

6 }

7 PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ

8

9 } HISTORICKÝ ZPRAVODAJ

10 }

11 } PŘÍRODA V NAŠICH RUKOU

12 }

13 } KNIHMOLLOVNA

14 }

15 DEJ SI DO TĚLA!

16 KVĚTINÁŘSTVÍ

17 HAĎANKY

18 }

19 } FUDŽIJAMA / ŠIŠALA

20 TVŮRČÍ PSANÍ

21 BAŠNĚ

22 }

23 } LUISA VS BOŽKA

24 OBSAH "

19. ČÍSLO PIŠTINOVIN VYŠLO
V NÁKLADU 33 KUSŮ.

